

Títol del treball:	Valoració del personal d'infermeria en l'ús d'un coixí per realitzar la maniobra de decúbit pron a pacients crítics
---------------------------	---

Nom i cognoms del ponent:	Rosa M. Peradejordi Torres
Adreça correu electrònic ponent:	rmperadejordi@gmail.com
Telèfon de contacte:	654 74 95 10

Autors

Nom i cognoms	Categoria professional	Institució / Lloc de treball
1. Josefa Valls Matarín	Infermeria	HUMT/UCI
2. Rosa m. Peradejordi Torres	Infermeria	HUMT/UCI
3.		
4.		
5.		
6.		

Resum de la recerca:

Introducció:

El decúbit pron (DP) és una maniobra addicional pel tractament de la síndrome de distrès respiratori agut, ja que millora l'oxigenació i la redistribució pulmonar. Tot i els seus beneficis, no està exempta de complicacions, com lesions cutànies i neuromusculars que es poden evitar amb l'ús de dispositius.

El DP es realitza mitjançant la tècnica sandvitx, es col·loca un coixí sobre el tòrax i un altre sobre la pelvis, es cobreix totalment al pacient amb un llençol, i s'agafen les vores laterals del llençol superior i inferior per voltejar-lo.

Els coixins disponibles a la unitat de cures intensives (UCI), i comuns a tot l'hospital per realitzar els canvis posturals, són massa amples pel DP ja que redueixen les parts del cos en contacte amb el matalàs, que és una superfície dinàmica per distribuir les pressions.

A més, en el moment del gir del pacient, els coixins es desplacen inevitablement, i queden incorrectament posicionats sota el pacient, obligant-nos a fer moviments per recol·locar-los, acció que afavoreix les lesions per fricció.

Per aquestes raons es va dissenyar un coixí de 60 cm de llargada i 25 d'ample, per permetre un major contacte amb el matalàs i afavorir la bona col·locació de les estructures musculoesquelètiques, i una funda amb unes extensions de roba de 40 cm als extrems, anomenades ales, amb la funció de facilitar el seu ancoratge amb els llençols durant el gir, minimitzant el seu desplaçament així com per facilitar

l'aixecament del tòrax per realitzar el gir de cap. Els materials emprats van ser els estàndards de l'hospital.

Objectiu:

Conèixer el grau de satisfacció del personal d'infermeria en la utilització del coixí amb ales per realitzar el decúbit pron a la unitat de cures intensives.

Metodologia:

Estudi descriptiu transversal, realitzat a dues UCI polivalents d'adults de 20 llits, el gener 2023.

Es va confeccionar una enquesta ad-hoc de 9 preguntes tancades, tres (informació, utilitat i recomanació) de resposta dicotòmica (sí/no) i la resta amb valoració mitjançant escala Likert, on 1 era la mínima puntuació i 10 la màxima, sobre els següents punts: disseny, facilitat d'ancoratge, i reposicionament, comoditat per aixecar el tòrax durant el gir de cap, disponibilitat i satisfacció, i una pregunta multiopció sobre punts de millora. També es van recollir dades sociolaborals (edat, professió i torn).

El qüestionari es va distribuir en format Google Forms pel WhatsApp del servei i pòsters amb codi QR ubicats a les unitats. Per accedir-hi era obligatori donar consentiment previ.

Es va incloure tot el personal d'infermeria (66 infermeres i 16 tècnics en cures auxiliars d'infermeria (TCAI)) independentment del tipus de contracte, torn de treball o experiència laboral. Es van excloure els que no van voler participar.

Estadística descriptiva amb mitjanes (desviació estàndard), mediana (percentil 25 i 75) i proporcions.

Resultats:

Es van recollir 67 enquestes (81,7% de la mostra). El 83,6% eren infermeres i 16,4% TCAI. El 34,3% eren del torn matí, 34,3% de tarda i 31,4% de nit. La satisfacció en la seva utilització es va valorar amb una mediana de 8 ($P_{25}=6$ - $P_{75}=9$) punts. El 74 % va rebre informació de com utilitzar-lo. El 84% va opinar que era útil. El disseny, facilitat per ancorar i reposicionar al pacient es va valorar amb puntuacions de 8 sobre 10, la comoditat per aixecar el tòrax i la disponibilitat van ser les menys valorades (Taula 1). El 80% recomanaria el seu ús.

En referència als punts de millora el 38,5% (n=25) volia coixineres de l'amplada del coixí, el 23,1% (n=15) canviaria el material per viscoelàstica, i un 7,7% augmentaria la quantitat i la llargada respectivament.

Conclusions:

El personal d'infermeria d'UCI està satisfet i recomanaria el coixí amb ales del DP, sobretot per la facilitat en l'ancoratge i reposicionament per evitar lesions cutànies al pacient.

Cal millorar la informació sobre la utilització i el circuit de distribució per augmentar la disponibilitat així com alguns materials complementaris.

Taula 1. Valoració del coixí

Preguntes qüestionari	mediana (P ₂₅ - P ₇₅)
Disseny del coixí	8(P ₂₅ =6- P ₇₅ =8)
Facilitar per ancorar el coixí amb els llençols	8(P ₂₅ =6- P ₇₅ =9)
Facilitat per reposicionar al malalt mitjançant les ales	8(P ₂₅ =6- P ₇₅ =9)
Comoditat per aixecar el tòrax mitjançant les ales	6,9(P ₂₅ =6- P ₇₅ =8)
Disponibilitat del coixí a l'UCI	7 (P ₂₅ =5- P ₇₅ =8)